

Sahildeki Kırmızı Balonlar

– NazlıKaragöz · 05 Eylül 2009

Sıcak bir yaz akşamı evde durulmuyor. Biraz hava almak için bizim sahildeki meydana iniyoruz. Bizim gelin 18 aylık oğlu ve ben .

Önce biraz gezinti yapıyoruz deniz kenarında.

Sonra tabi ki çocuk parkında bizim miniği salıncakta sallıyoruz.

Bu velet ufaklık salıncakda durur mu baloncu amcaıy keşfediyor renk renk balonlara deli gibi koşarak.

Hadi bakalım derken,

Aman allahım ne göreyim bolancunun yanında ki bankta eski sevgilim ve eşi oturuyor.

Bizim geline "Çaktırma sakın" diyorum. Ufaklık benim kucağında hemen balon beğenmeye gidiyoruz.

Bizim velet herkese anne der bana da tabi. Ufaklık renk renk balonlardan seçmeye çalışıyor. O sıra sevdiğim adamın kadını geliyor yanımıza elim ayağım titriyor.

"Aman da ne tatlı, bu yaramaz sizin mi?" diyor " Evet benim" diyebiliyorum sadece.

Eşine dönüp "Aşkım ya bizimki de böyle şeker mi olacak? "demezmi karnını tutarak .

Meğer 4.5 aylık hamileymiş kız olursa adını Nazlı koyacaklarmış..

"Emin ol sizin bebiş dünyanın en güzeli olacak " diye bir cümle dökülüyor dilimden.

Çünkü annesi çok güzel... Hele babası varya muhteşem bir insan.

O bay muhteşem o anda telefonunu kurcalama numarasında bakamıyor yüzümüze.

Bir zamanlar deli gibi sevdiğim, zor ayrıldığım adam yuva kurmuş ve bir melek katılıyor dünyasına.

Ne düşünebilirsiniz ki; benim hayallerimi bir başkası yaşıyor...

Bizim velete kırmızı bir balon alıp ayrılıyor , benim ise mavi düşde ki balonlarım sönüyor.

Bankda oturanlar geride kalıyor ellerindeki dondurmayı neşe içinde yerken.

Yinede çok mutluyum; sevdiğim adam, seviyor, seviliyor ve en kutsal duyguyu yaşayacak beş ay sonra.

Dilerim yuvasında en büyük mutlulukları yaşar.